

410.484.7200

410.484.3060

□ nirc@nirc.edu

פרשת אחרי-קדשים

"לא תקפו פאת ראשכם..." (מיקרא יט,כז) בענין שאם מוזהר קטנים במצוות הרב דוד רוזנבוים

In this week's parsha, אחרי-קדשים, there are many mitzvos to talk about and I would like to discuss the איסור האשכם איסור. The gemara : לא תקפו פאת ראשכם brings the machlokes whether one is חייב for cutting the peyos of a חייב holds הייב holds מקיף whereas מקיף holds בל תקיף אדע בר אהבה הבה because the מקיף who is not a ניקף. בר עונשין הביעור אדא בר אום בל תקיף.

The אחרונים bring this gemara as a ראיה to the following famous שאלה. The אור שמח מול and רי עקיבא איגר discuss the status of a קטן: Is his status that of the תורה speaking the מצוות to him also but there is a הלכה למשה מסני which makes him פטור or is the תורה not talking to him, meaning that he is not even a מצווה in a certain sense? The ערוך לנר brings this gemara to show that he is not a בר חיובא. The אור שמח the gemara : רובע בהמה as a סנהדרין נד the opposite way. In the sugya of רובע, the gemara discusses a מביא בהמה and says we kill the animal. The Mishna said two reasons why in a regular case the animal is killed- either because of תקלה (it caused a sin) or because of קלון (that people will point to it and tell the story). The gemara comes out that the case was מוידה and in fact she should have been מחויב מיתה but אור שמח ראיה lorings this as a אור שמח. רחמנא brings this as a קטנים are indeed מצווה but this is a case of רי עקיבא איגר. פטור מן העונשין disagrees and learns the gemara differently and is לשון, which we won't get into. He holds that for sure קטנים are not מוזהר and it's not בכלל מעשה עבירה. To support this, he brings a דין from דין that one need not intervene and stop a נבילות. If it's מחויב a אח, why aren't we מחויב to stop him? Must be that he is not a בר חיובא. This is the basic סנהדרין in סנהדרין.

Back to our gemara in נזיר, it seems to be saying clearly like איגר יקיבא איגר יקיבא איגר אינה. The פטור is not מקיף is not מקיף is not ראיה so too the פטור in מקיף is not מקיף is not מדירה. The or that seems to be a סדירה to this gemara. In discussing סדירה because they are not included in פטור if he smeared it onto בהמה כלים וגויס because they are not included in אדם. Then the gemara makes a derasha to learn that only if one is חייב an he have the איסור one who isn't included in the מצור is why איסור are excluded. The ערוך לנר speaks out that there is a big איסור between the two reasons when the case is איסור של הקטן אל הקטן אל הקטן is not a אדם so one should be יפטור וואס because, if it were true, the ארוך לנר ארוך לנר אונים וואס because, if it were true, the אפור then he references the gemara from איסור boint out that it seems a poy is a do not and a curle was and one would be ברייתא than מצור של אונים אונ

therefore ends with a צריך עיון. The מנחת חינוך in מנחת asks this outright and asks why מצוה מקיף פאות on a יקטן:

I would like to propose the following מהלך: The Steipler in שבועות has a whole about the question of בר חיובא or not. There are brackets there where he says that the whole discussion is only איסור חפצא but by איסור חפצא one can say that it is more חמור and for sure the מוזהר is included and מוזהר. He doesn't give any סברא, any סברא, nor any ראיות. We can explain the Steipler in two ways. One way is that maybe a מוזהר by an action that is אסור. However, once the Torah identified in object of גבילות וטרפות that have a real effect on a person, then maybe the אזהרה is included in the אזהרה of staying away from. But maybe we can understand it with the following: The gemara נדרים says that one can only do on a דבר העדור but not דבר האסור, and the example of נבלה given is נבלה. The ריין explains the difference as being able to make item x just like the דבר was made אסור was made אסור was made something else a דבר האסור, I cannot compare item x to it by making it האסור myself- they are not comparable. The ריטב״א learns differently and explains that איסור is an איסור and therefore one can only compare it to another איסור תפצא. However, דבר is an אבני נזר The אבני נזר asks on this that the gemara clearly said one cannot be נבלה to גבלה, but according to the ריטב"א it should work because it is an איסור חפצא To answer, he learns the ריטב"א as saying איסור שמs made איסור, an איסור חפצא, because it is bad for a Jew to eat. There is another איסור חפצא, a korban, which is אסור because of the קדושה in it. By terumah, there is a משמרת קדשי, to safeguard the קדושה which means a זר is bad for the ריטב"א. So, the ריטב"א means that making a התפסה can only be done on something comparable which is another item that you put קדושה into and not on something that already had an inherent קדושה מן יה. We see from this that there are two different types of איסור חפצא one that is bad for me and another which is bad for the Yon. Tying this back in to the Steipler, maybe he was saying that an איסור חפצא action does not apply to קטנים but an איסור חפצא, where the קדושה would be trampled, then the מווהר is indeed מווהר.

With this second פשט, I think we can answer the בל ערוך לנר of why קשיא מערוך לנר doesn't apply on a סך בשמן but הקפה does. By הקפה, there is no קטן to the קטן so the איסור is not חייב for doing it. On the other hand, the שמן המשחה has שמן in it so that makes the מוזהר thereby causing סך בשמן to apply.

I want to add another piece. That same gemara in רי adds that even according to ארי, who holds the מקיף would be מייב, if a woman cut off the אסייב peyos she would not be בל תקיף מצוה. This is because she has no בל תקיף מצוה and therefore does not have a מקיף of a מקיף. The Acharonim ask why shouldn't it be אסור for her to do because of אסור Even though one doesn't need to stop a אסור from eating נבילה ti is still אסור to give it to him. So too by בל תקיף, she should not be allowed to do it to the אסור There's not enough time to go through all of the אסור but we can say a vort like this: The gemara יבמות קיד to stop the קטן, in discussing whether אסור the form eating אסור (the father must but that's אסור), brings three pesukim to find a

ראיה to the affirmative. The three pesukim are of מזהיר, אכילת שרץ, אכילת שרץ, אכילת דם, where the Torah is מזהיר קטנים על הגדולים. The gemara is are each one as being only מפריש at to be אסור למאכל בידים, therefore they are not necessarily a אסור למאכל בידים as well. The pashtus of the gemara is that it is not a situation of אסור באין כאחד so we learn to להתורה כולה that one cannot be מאכל בידים but also need not be מאכל בידים paskens. The paskens in these three cases that one must be מפריש and the אסור שוב asks why when the gemara seemingly says there is no need. So, the מפריש at at the whole gemara and learns in the dימוד that the gemara was saying to be מפריש by these three cases and are not a לימוד hat the gemara was saying to מפריש by these three cases and are not a מידים because it is a מרוך ביהודה מקור לכל התורה כולה ואין מלמדין (אחרה ביהודה שוב ביהודה ביהודה ביהודה ביהודה מקור לכל התורה כולה וואין מלמדין ביהודה שוב וואין אודים וואין מלמדין וואין מלמדים בייי אודים ווא מקור לכל התורה כולה משר בייים אודים ווא לכאורה מברא מקור לכל התורה כולה מצווה וואין בעצם מצווה אודים שוב ווא לכאורה מברא שוב ווא למעורה בידים because the מאכל בידים is OK, versus even the מצווה not מצווה sould as the page as page is not in other in the one cannot give it to him but maybe מצווה sould be in a page as the page is not in other in the one cannot be in a page because the page is not in the one cannot be under the page as the p